

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Els ressorts de govern s'han d'afinar sobre la marxa per tal que el ritme de la guerra tingui a cada moment la força impulsiva indispensable per a gaudir l'èxit. No podem negar que el problema més urgent de la guerra, la formació d'un Exèrcit i la creació d'indústries d'armament, s'ha afrontat amb activitat i intel·ligència, i el resultat no pot pas ésser més satisfactori, per la força de que s'ha investit la República per a poder defensar-se de l'escomesa feixista. En aquest aspecte, l'abnegació dels propulsors i l'esforç gegantí dels nostres obrers i tècnics mereix l'agraïment profund del nostre poble, en moments en què es trobava amenaçat de mort per l'acció brutal de l'imperialisme estranger i per la insensibilitat de les velles democràcies europees. Si hem sabut forjar l'instrument que garanteix la nostra independència, demanem que, en un altre esforç de superació, per uns homes que no siguin ni menys actius ni menys preparats que els que han tractat els problemes estrictament de defensa, s'envesteixi la qüestió dels queviures. Organitzacions sindicals i partits polítics coincideixen unànimement en apreciar un desgavell en matèria de proveïments, però malgrat l'extraordinària importància del problema i l'interès vivíssim que tot hom hi demostra per a què s'hi doni una solució adequada, passen els dies i només, de tant en tant, una lleu referència oficiosa ens ve a dir que s'hi estudia i que hom cerca una coordinació en els serveis de diversa competència. Aquesta lentitud, que podria interpretar-se com un signe de poca preparació o d'escassa capacitat per a l'estudi de la qüestió primeríssima per assegurar una reraguarda ferma, ens fa adonar que possiblement existeixin causes de segon ordre, més o menys lligades amb els corrents proselitistes. El

FE I FORTALESA

Al llarg de la guerra hem tingut moments de satisfacció i estones d'amargament Mai, però, amb tot i pesar més les contrarietats, no ens hem deixat portar pel pessimisme.

Cal acceptar que la lluita criminal provocada per l'ambició d'uns militars traïdors a la seva pàtria, ens ha de dur a molts i continus sacrificis. Els hem de suportar amb serenitat i enteresa, ja que amb aquestes virtuts tenim assegurat el triomf; mentre que l'adversari voldria de nosaltres tot el contrari, per acovardir nos i deprimir-nos l'ànim. Ben clarament ens ho diuen les seves pràctiques derrotistes amb les quals voldria neutralitzar els guanys que en l'organització de la guerra i en el rendiment han obtingut els governants del nostre poble.

La situació present la podem mirar amb franc optimisme, sempre que el nostre esforç no defalleixi i procurem mantenir una reraguarda sana i identificada amb la causa que es defensa en els camps de batalla.

Una mirada als fronts ens revela que l'Exèrcit de la República té una seguretat absoluta de què Madrid no serà mai dels facciosos; que a Andalusia s'han consolidat posicions que defensen importants zones mineres força cobejades pel feixisme internacional; que al front d'Aragó s'han reconquistat molts quilòmetres de terres, molts pobles, amb la capital del Baix Aragó, i que en els sectors aragonesos, el més important encara, no és precisament el que s'ha fet, sinó el que està preparat per a fer.

Ara, els rebels, han perdut ja tota iniciativa d'operacions; han hagut d'abandonar llurs propòsits de desencadenar una gran ofensiva en el front del Centre, i les millors tropes de què disposaven, a cuita corrents, s'han vist obligats a traslladar-les a l'Aragó, on hi han abocat milers de tones de material bèl·lic de procedència alemanya i italiana.

Es un fet innegable que, d'ahir a avui, hi va una transmutació enorme. Abans d'ara, una política internacional que es deia sarcàsticament de «no intervenció», facilitava els èxits d'armes dels nostres enemics, al Nord, perquè deixava desarmats els heroics lluitadors, bascos, asturians i santanderins, davant la invasió estrangera.

Hem de dir que els avantatges dels nostres enemics són contrarestats per la potència actual del nostre Exèrcit Popular, que ocupa posicions d'un gran valor estratègic i considerades inexpugnables.

Tenim ara l'alliçonament de l'experiència, amb el qual el nostre Exèrcit no voldrà imitar la barbàrie dels facciosos d'ensanyar-se amb la població civil, sense respecte a les vides de dones, infants i vells; però si que sabrà observar les lleis de la guerra, perquè el seu deure és infligir el més dur càstig a l'enemic, pel convenciment que en la guerra cal portar-s'hi com obliga la guerra.

Les armes que tenim al servei de la justícia i de la llibertat, venceran; la moral de la reraguarda i l'esperit dels combatents auguren la ja no molt llunyana victòria de la causa del poble.

cert és, que la solució, o el que és més modest, la nova fórmula, no acaba mai d'arribar; mentrestant pobles i ciutats sofreixen i aguanten les privacions excessives a què les sotmet

la malmenada política de proveïments, que ha tingut la virtut d'enriquir els vells comerciants i obrir camí a la procacitat de molts d'altres improvitzats de nou. — ALPIL